

GOUDKORRETS.

20.

856

KORTE BEMERKINGEN

OP EENIGE GRONDWAARHEDEN

VAN HET

H. EVANGELIE.

Per.

Vak 16⁴

WEES,
kdrukkerij.

GOUDKORRELS.

1.	Kleine Maand van den H. Joseph...	f 0,10
2.	" " van Maria.....	- 0,10
3.	" " van het H. Hart.....	- 0,10
4.	Leve Maria.....	- 0,10
5.	De burger Zouaven.....	- 0,05
6.	Geestelijke Leiddraad	- 0,05
7.	Herinnering aan het Christ. Huisgezin.	- 0,05
8.	Het Vagevuur en de Hemel op den Kruisweg overwogen.....	- 0,10
9.	Aan den voet des Altaars.....	- 0,10
10.	Oefening van Godsvr. tot den H. Jozef.	- 0,05
11.	De H. Jozef en het Kind, dat zich tot de Eerste H. Communie voorbereidt...	- 0,15
12.	De Vriendenstem.....	- 0,05
13.	Oefeningen van den H. Kruisweg voor en na de H. Communie.....	- 0,10
14.	De Godsv. tot den Engelbewaarder.	- 0,10
15.	Vergeef ons onze Schulden gelijk wij vergeven onzen schuldenaren.....	- 0,10
6.	Jesus in het Tabernakel. De Gids ten Hemel. Communieboekje voor God vurigminnende Zielen.....	- 0,15
	In linnen bandje.....	- 0,25
17.	Bloempjes ter eere van Maria vergaard.	- 0,05
18.	Laten wij tot het Tabernakel gaan.	- 0,05
19.	Een week in het H. Hart van Jesus...	- 0,05
20.	Korte bemerkingen op eenige grond- waarheden van het H. Evangelie.	- 0,05
21.	Komt allen tot mij! het H. Hart van Je- sus wil ons onderrichten en troosten.	- 0,05
22.	Maria is uwe Moeder.....	- 0,05

Per 164

KORTE BEMERKINGEN 856

op eenige grondwaarheden

VAN HET

H. EVANGELIE.

3741

Liturgische Vereeniging
Aartsbisdom UTRECHT
Volgnummer Bibliotheek

BREDA,
EDUARD VAN WEES,
UITGEVER.

IMPRIMATUR.

Datum in HOEVEN, hâc 24 Maii 1880.

C. VAN DER VEEKEN,

LI BR. CENSOR.

Snelpers Boek- en Muziekdr. Eduard van Wees, Breda.

KORTE BEMERKINGEN
op eenige grondwaarheden van het
H. EVANGELIE.

Gij zult den Heer, uwen God beminnen,
uit geheel uw hart, uit geheel uwe
ziel, uit geheel uw verstand en uit al
uwe krachten. H. Luc. 27.

God beminnen uit geheel zijn hart,
uit geheel zijne ziel, uit geheel zijn
verstand en uit al zijne krachten, is
Hem al zijne neigingen, al zijne ge-
voelens, al zijne werken, al zijne ge-
dachten wijden; in één woord, het is
Hem volmaakt beminnen.

Doch, christelijke ziel, deze vol-
maaktheid behoort niet tot dit leven,
waar men het goud der liefde niet
onvermengd aantreft; in den hemel
alleen zal dit eerste gebod geheel ver-
vuld worden. Daar intusschen de
volmaaktheid het doel is van het

Christelijke leven, zijt ge verplicht onophoudelijk hiernaar te streven en ge moet, met mijne genade, uw best doen, uwe liefde steeds te doen aangroeien, totdat zij uw verstand geheel vervulle en uwe krachten geheel lenig houden. Het oneindig beminnelijk wezen, moet ook met eene oneindige liefde bemind worden. God alleen kan zich hiervan ten opzichte van zich zelve kwijten. Doch hetschepsel, dat niet vatbaar is voor eene oneindige liefde, moet ten minste naar best vermogen geen paal of perken stellen aan zijne liefde tot God. Dit is de beteekenis der woorden van mijn roemvollen H. Bernardus, wiens hart door den invloed mijner liefde in alles zoo volmaakt gelijkvormig was aan de voorschriften van het Evangelie en die van mijne liefde sprekende, zegt: »De maat van onze liefde tot God, is, Hem te beminnen zonder maat.»

Op aarde zal uwe liefde tot God steeds grooter kunnen worden; uwe verlangens zullen immer toenemen, naarmate uwe liefde sterker wordt; de volmaaktheden des Heeren blijven eene onuitputtelijke bron van de zuiverste wellusten voor de engelen en de menschen.

„Ik ben de weg, de waarheid en het leven
niemand komt tot den Vader, dan door
mij.”

H. Joao. XIV : 6.

Lieve Christen, om het verblijf der zaligen, dat mijn Vader u bereid heeft, binnen te gaan, moet gij drie zaken kennen: Uwen *weg*: en deze bestaat in de beoefening der deugd; uw *licht*: en dit is het ware geloof; uw *doel*: en dit is het eeuwige leven. Nu, ik ben *de weg, de waarheid en het leven*. In mij, ja, in mij alléén, zult gij alles vinden, wat gij verlangt. Ik ben de weg, dien gij moet bewandelen, de waarheid, die gij moet

omhelzen, het leven, waarin gij moet blijven. Ik ben de rechte weg, (die niet afwijkt van het doel,) de waarheid zonder dwaling, het leven zonder den dood.

Ik ben de weg in mijne voorbeelden, de waarheid in mijne leer en in mijne beloften, het leven in mijne belooningen. Ik ben de veilige weg, de onwederlegbare waarheid, en het eindelooze leven. Ik ben de breede en ruime weg, de machtige en volle waarheid, het leven, dat overvloedig van glorie en geluk.

Ik ben *de weg*: ik heb u mijne wet gegeven; mijne woorden en voorbeelden hebben u geleerd, hoe gij de wereld moet verachten, uwe werken heiligen en verdienstig maken. Ik ben de waarheid: ik zelf ben de onfeilbare regel van uw geloof en heb u de goddelijke waarheden geleerd. Ik ben het *leven*: ik alleen kan u het eeuwige leven, dat gij verwacht, schenken. H. Bern. en Cyrillus.

Ik ben bovendien de weg van de ziel, die eerst den weg der volmaaktheid begint te bewandelen. Ik ben de waarheid der ziel die dagelijks vorderingen maakt op den weg der heiligheid. Eindelijk, ik ben ook de weg der volmaakte ziel, die ik met God vereenig door de heilige toegenegenheid der zuiverste liefde. H. Aug.

„Wat baat het den mensch de gansche wereld te winnen, indien hij schade lijdt aan zijne ziel?

H. Math. XVI: 26.

Veronderstel eens, Christelijke ziel, dat iemand zijn leven zou geven voor al de goederen, al de rijkdommen, al de vermaken en eerbewijzingen der wereld. Zoo iemand zou inderdaad wel dwaas zijn, wijl hij zich, door het verlies van zijn leven, in de onmogelijkheid gesteld heeft, datgene te genieten wat hij ten dien prijze gekocht heeft; immers hij bezit niets meer, dan

voorheen en hij heeft zich bovendien beroofd van datgene, wat hij eerst had, namelijk van het leven. Nu, even dwaas, ja, duizendmaal dwazer is hij, die zijne fortuin of zijn leven redt, ten koste van zijne ziel, dat is, die het tegenwoordige leven met alles wat het hem aan tijdelijke goederen medebrengt, bewaart met opoffering van het geluk, dat hem na dit leven wacht.

Hij redt eigenlijk gezegd, niets, want wat hij bewaart, moet hij noodzakelijk eenmaal verliezen. Terwijl de mensch, die ter wille van zijn plicht, zijn leven en eenige tijdelijke goederen ten offer brengt, aan den eindpaal van zijn leven zien zal, dat hij inderdaad niets verloren heeft, wijl, datgene, wat hij naar den schijn verloren heeft, noodzakelijk moest verdwijnen en hij zal alles gewonnen hebben, door het bezit van de zalige eeuwigheid. Dus, alwie zijn leven

en d
beho
mij v
daare
tijdel
of v
bren
ziel,
gestr
duide
de
Niem
offer
dan
hoe
den c
na d
leven
en c

en de goederen dezer aarde zal willen behouden ten koste van hetgeen hij mij verschuldigd is, zal *alles* verliezen; daarentegen alwie zijn leven en de tijdelijke goederen ter liefde van mij of van het Evangelie zal ten offer brengen, zal alles winnen. Christelijke ziel, deze woorden leeren u de uitgestrektheid mijner opperheerschappij duidelijk inzien. Hiervoor moeten al de machten der aarde zwichten. Niemand toch heeft ooit kunnen zeggen offert gij uw leven in mijn dienst op, dan zult ge alles winnen: geen vorst hoe machtig ook, vermag iets tegen den dood. God, ja, God alleen, geeft na dit vergankelijke leven, een eeuwig leven van onuitsprekelijke zaligheid en onverstoorbaar genot.

Komt allen tot mij die belast en beladen
zijt en ik zal u verkwikken.

Math. II. 26.

Geliefde Christen, God verbiedt u
geenszins eene wijze voorzichtigheid;
Hij maakt u den arbeid tot plicht;
doch, Hij verbiedt u, alle onrustige
bekommering, als strijdig met zijne
vaderlijke Voorzienigheid. De »heidenen
zijn bekommerd over de zaken
van dit leven. Wat u betreft, gij
hebt een Vader in den hemel, die
al uwe behoeften kent.”

Verlaat u op Hem in al uwe
benauwdheden, kortom in alles, wat
u bedroeft, want de Heer zal in alles
weten te voorzien. Hij kent uwe
behoefte: immers, Hij is God; Hij
is bereid u te helpen, want Hij is
uw Vader; Hij kan zulks, wijl Hij
almachtig is. »Zoekt dus eerst het
rijk Gods en zijne gerechtigheid en
al het overige zal u toegeworpen
worden.” Acht en verlang boven

alles de eeuwige zaligheid en de middelen, die u hiertoe brengen kunnen: zooals de genade, de deugden, de goede werken, den verdienstigen arbeid en alles, wat God u gebiedt »al het overige zal u toegeworpen worden,» maar niet als de belooning van uwe goede werken. O! neen, dit is waarlijk te weinig voor God. De eigenlijke belooning heeft u de Heer in den hemel bereid. Wat ge hier krijgt, wordt u door zijne vaderlijke milddadigheid in ruime mate geschonken, maar komt geenszins in rekening bij datgene, wat gij met vertrouwen van de goedheid des Heeren in de eeuwige heerlijkheid moogt verwachten en zeer zeker in zijne volheid alles zal overtreffen, wat de volmaaktste hoop zou hebben kunnen verlangen.

Alwie zijn kruis opneemt en mij niet volgt, kan mijn leerling niet zijn.

Luc. XIV. 27.

De mensch heeft ongelukkig slechts smaak in de eer en de vermaken en toch wil ik, dat hij aan de vernederingen en het lijden den voorkeur geeft. Maar het lijden zal door onuitsprekelijke genoegens beloond worden en op de vernederingen volgt eenmaal eene eeuwige glorie. Een en ander grondig beschouwd, wil ik niets anders, dan wat de mensch verlangt; maar ik wil, dat de arbeid de belooning voorafga. En, wat toch is rechtvaardiger? Ik wil, dat gij ter liefde van het eeuwige het kortstondige en vergankelijke ten offer brengt. Nu wat toch is verstandiger? De mensch daarentegen, zou de belooning verlangen, zonder in den arbeid te deelen... Nu, wat toch is dwazer en onrechtvaardiger? En, daar hij eenmaal tusschen beide zaken kiezen moet, zegt

hij vaarwel aan het alleen ware goed, om beuzelingen na te jagen; hij offert het eeuwige aan het vergankelijke op..... Wat nu is dwazer? O! hoe wijs is de dwaasheid van het Evangelie en wat is de wijsheid der wereld toch dwaas!.....

Wat u betreft, geliefde Christen, volg met liefde den weg der zelfverloochening en druk, van Bethlehem's stal tot aan den Calvarieberg, getrouw mijne voetstappen. Ik ben uit liefde tot u mensch geworden, om u in alles een voorbeeld te zijn: nu moet gij mij in mijn menschelijk leven na volgen, om eenmaal mijn verheerlijkt goddelijk leven in den hemel te deelen.

Volhard dus met mij op de heerbaan des kruises tot aan uw jongsten snik en gij zult mij zeker volgen in de glorie des hemels. Na hier op aarde deel te hebben genomen in mijn lijden, zult ge, na volbrachte taak, ook deelen in de belooning der eeuwige

onverstoorbare zaligheid, die ik mijnen volgelingen bereid heb. —

„Leert van mij dat ik zachtmoedig en nederig van harte ben en gij zult rust voor uwe zielen vinden.”

Math. II. 29.

Christelijke ziel, ik ben uit den hemel op aarde neergedaald, »*opdat gij van mij zoudt leeren, dat ik zachtmoedig en nederig van harte ben, opdat uwe zielen rust zouden vinden.*» De zachtmoedigheid en de nederigheid zijn mijne meest geliefde deugden, die ik onophoudelijk tijdens mijn wandel op aarde beoefend heb. Ik heb in mijne goedertieren zachtmoedigheid »*het geknakte riet niet gebroken, en het nog rookende lemmet niet uitgedooft;*» ik heb mijn leven doorgebracht in de vernederingen en ben op het kruis gestorven. De zachtmoedigheid en de nederigheid zijn deugden, die ik alleen leeren kan. Gij zult ze door de studie

geenszins vinden. *Leert van mij alleen dat ik zachtaardig en nederig ben*, niet alleen in woorden en naar het uitwendige maar oprecht en in den grond des harten.

Even als de morgenschemering den vollen dag voorafgaat en dezen met haar zacht licht beschijnt, zoo ook gaat de goedertieren zachtmoedigheid de nederigheid vooraf; zij is haar moeder en bestraalt ze met haar lieflijk licht. De zachtaardigheid geleidt tot de nederigheid en deze is de grondslag van het Christelijke leven en de troon des vredes. Gij verlangt het gebouw uwer volmaaktheid hemelhoog te verheffen: welnu: vergeet dan eerst en vooral niet voor hechte fondamente te zorgen, die des te dieper moeten liggen, naarmate gij het gebouw uwer heiligheid hooger wilt optrekken. Als ge den hoeksteen in de vernederingen gelegd hebt, dan zult gij u vrij in rust en vrede ten

hemel mogen verheffen. De ziel, die onveranderlijk nederig is, is ook zacht-aardig, vredelievend, medelijdend, barmhartig, kalm, rustig, ijverig, stipt op hare plichten en opgeruimd. In één woord, daar zij waakzaam en onverstoorbaar gelijkmoedig is, heeft zij de ware en zoete rust gevonden.

Indien iemand na mij wil komen, die verloochene zich zelve, neme zijn kruis op en volge mij. Math. XVI. 24.

Christelijke ziel, wilt gij mij volgen, neem dan uw kruis op. Ik maak het u niet ten plicht *mijn* kruis te dragen, maar het uwe, dat oneindig veel lichter is. Elke Christen heeft op aarde zijn bijzonder kruis: sommigen vinden dit kruis in hunne leefwijze, in hunne gewoonten, in de personen met wie zij moeten omgaan en leven; anderen vinden het in de armoede, in den tegenspoed of in het lijden. *Draag uw kruis, het kruis, dat ge-*

evenredigd is naar uwe krachten, want ik leg niemand meer op, dan hij met mijne genade dragen kan. *Draag uw kruis*, het kruis, dat God van alle eeuwigheid voor U bestemd heeft: wees overtuigd, dat Hij het U in zijne liefde voor uw grooter welzijn overzendt, opdat gij meer en meer gelijkvormig zoudt worden aan Jesus zijnen Zoon. *Draag uw kruis*: het kruis, dat gij, door de vrijwillige versterving u zelve oplegt of hetgeen gij goedwillig aanneemt door edelmoedig te deelen in het lijden en de kwellingen van uwen naaste.

Kortom, Christelijke ziel, *draag uw kruis, als gij mij wilt volgen*, want het is u zonder kruis onmogelijk te leven. Het is eenmaal zoo, hier op aarde zult ge onfeilbaar zeker het eene of andere kruis te dragen hebben. Draag uw kruis na mij, dat is, draag het met geduld, ik zal het u verzachten door de zalving mijner genade

en het met u dragen, opdat het u even zoet, als verdienstig moge worden.

„Heer, red ons, want wij vergaan! Jesus antwoordde hun: „Waarom zijt gij bevreesd, mannen van klein geloof?”

Math. VIII. 25.

De reis der Christelijke ziel door deze wereld verwijdert haar steeds meer en meer van den oever des tijds en voert haar immer nader tot de haven der eeuwigheid. Als zij haar bootje bij voortduring met onderwerping, moed en vertrouwen naar het doel stuurt, is Jesus haar reisgenoot en Hij zegent hare pogingen. Intusschen schijnt Hij zich van tijd tot tijd van haar te verwijderen, Hij verbergt zich voor haar, en laat haar, om zoo te spreken, aan haar zelve over. Doch de waarlijk Christelijke ziel verliest daarom den moed niet; door de oogen des geloofs ziet zij haar gids en haar steun en zegt in de volle overtuiging des harten tot zich zelve:

»*Hij slaapt, maar zijn hart waakt.*»
 Eensklaps ratelt de donder, bliksem-
 schichten doorklieven de lucht, de
 zee wordt hevig beroerd, de wind
 zweept de golven op, die bruischend
 in het bootje slaan, dat dreigt te
 zinken. Schep moed, Christelijke ziel,
 dat uw laatste kreet van liefde en
 vertrouwen, uw reisgenoot, den teer-
 minnenden Jesus uit zijne sluimering
 wekke..... »*Heere, red ons, want wij*
vergaan! En zie, Jesus ontwaakt en
 schenkt door een enkelen blik van
 liefde den vrede terug aan de ziel,
 die Hem in haren nood heeft aan-
 geroepen: Hij staat op, bedaart den
 storm en zegt tot de zee: Zwijg,
 laat u niet meer hooren. En er ont-
 staat eene groote stilte, eene aan-
 gename kalmte. De Christelijke ziel,
 die voor weinige oogenblikken nog
 zoo ontsteld en bedroefd was, geniet
 die zoo onverwachte kalmte en belooft
 haren Redder, dat zij voortaan niet

meer vreezen zal; zij kent steeds beter en beter haren Beschermmer en weet, dat Hij de winden en de zee gebiedt en dat deze Hem gehoorzamen.

„Komt allen tot mij, die belast en beladen zijt en ik zal u verkwikken: want mijn juk is zoet en mijn last is licht.”
Math. XI. 28.

Vrees niet, Christelijke ziel, u aan het juk te onderwerpen, dat ik u gaarne met liefde zou zien aannemen. O! wist gij eens, hoe zacht het is, voor hen, die het geedwillig omhelzen! Een juk draagt men niet alleen: *mijn juk* draag ik met u, het dient om u met mij te vereenigen. Wel verre dat het hen, die er zich aan onderwerpen, vernedert, strekt het hun tot eer: het legt hun geen dwang of vrees op, maar leidt hen door de liefde; het legt de ziel geenszins aan boeien, maar vereenigt haar met de genade, wier zoo zachte kracht zoo sterk wordt, dat de ziel niet meer

het juk draagt, maar mijn juk ondersteunt en draagt haar. Ik heb mij eerst met al de lasten en moeielijkheden van dit juk beladen; ik heb het alleen naar den berg van Calvarië gedragen. Hier heb ik er al het bittere van weggenomen; u blijft dus slechts het geringste deel over en nog draag ik het met u. Mijne genade komt u telkens ter hulp; overal ontmoet gij mijne voorbeelden; mijn voetspoor wijst u den weg; deze is voor u zoet en gemakkelijk en mijn last, dat is, mijne wet en mijn Evangelie worden u zeer licht. Mijne geboden zijn voor u, wat de vleugels zijn voor den vogel: deze draagt zijne vleugels als hij op de aarde neergezeten en in rust is, terwijl die vleugels hem op hunne beurt dragen, als hij vliegt. Gij moet hier beneden de verplichtingen mijner wet dragen; en de vervulling daarvan zal u ten hemel voeren.

„Die na mij wil komen, moet zich zelven verlooehenen. Math. XVI. 24.

Wilt gij mij volgen, verlooehen dan u zelven. Zich zelven verlooehenen om mijne Evangelische raden te volgen zegt oneindig veel meer, dan zich zelven verlooehenen, om mijne geboden te onderhouden; doch, dit is echter nog slechts het begin der Christelijke volmaaktheid. Zich zelven verlooehenen in alles wat niet verboden is; zich alle voldoeningen ontzeggen, al zijne neigingen beteugelen; de minste grillen der natuur tegengaan, in één woord voortdurend zoo gestemd zijn, dat men bereid is alles zonder voorbehoud op te offeren, ziedaar de volmaaktheid waarnaar mijne heiligen onophoudelijk hebben gestreefd. Dit is den eigen wil den doodsteek toebringen, of liever hierin bestaat de geestelijke verrijzenis en het leven der ziel, hare volmaakte overeenstemming met den wil Gods.

Wilt gij u zelven oprecht beminnen, dan moet gij u zelven haten. — Wilt gij eeuwig leven, dan moet gij onophoudelijk aan u zelven sterven. — Wilt gij rijk worden, wees dan waarlijk arm. — Wilt gij de ware genoegens smaken, bedroef u en ween. — Wilt gij in veiligheid wandelen, wees dan steeds met eene heilzame vrees beziel. Wilt gij verheven worden, bemin dan de vernedering. — Wilt gij geëerd worden, veracht u zelven en eer hen, die u verachten. — Wilt gij u gelukkig gevoelen, bemin het lijden. — Wilt gij eene zoete rust vinden, heb den arbeid lief. — Wilt gij tot het getal der gezegenden mijns Vaders behooren, verdraag dan de vervloeking der wereld. — Deze waarheden kennen en beoefenen, ziedaar de ware wijsheid die tot het geluk des hemels voert.

„Als gij niet wordt als kleine kinderen,
zult gij het rijk der hemelen niet in-
gaan.” Math. XVII. 3.

Er is, Christelijke ziel, eene deugd, die den kinderen eigen, maar zeer verheven en moeielijk te beoefenen is: namelijk de nederigheid. De kinderen genieten in de wereld hoege-naamd geene hoogachting en zij verlangen ze ook geenszins; zij komen in de samenleving op den laatsten rang en zouden het niet anders wenschen: allen gebieden hen en zij gehoorzamen allen. Gij moet u ontdoen van alle eerzucht en alzoo trachten aan hen gelijkvormig te worden. Ik weet, dat zulks zeer hard en moeielijk is voor de menschelijke natuur en wel des te moeielijker, omdat de wereld er steeds op uit is om van die nederige en volgzone gesteltenis des harten misbruik te maken. Zien de menschen, dat ge altijd bereid zijt om te gehoorzamen, dan zullen zij het u zeker

lastig maken; staat gij er niet op om door hen geacht en geëerd te worden, dan zullen zij u verachten; vernedert gij u voor hen, zij zullen u verguizen. Dit moet gij verwachten.

Intusschen verzet hiertegen zich uw hoogmoed en de gedachte aan vernedering en smaad schrikt de natuur af. Doch wek uw vertrouwen op. Gij zult door die kindsheid, welke ik u niet genoeg kan aanbevelen en waardoor gij steeds bereid zijt aan anderen toe te geven, en uit liefde tot mij hun niets te weigeren, schadeloos gesteld worden voor dien smaad en die verachting..... Mijn Vader zal u eeren en achten, ik zal u sterkte, moed en volharding schenken en de ware kinderen Gods zullen uw gedrag goedkeuren en u in mijnen naam als mijne vertegenwoordigers ontvangen. » *Hij, die in mijn naam een volmaakt navorger van mijne kindsheid zal ontvangen, zal mij zelve ontvangen; en*

hij, die mij ontvangt, ontvangt Hem, die mij gezonden heeft, want hij, die onder u de minste is, is de grootste in het rijk der hemelen.

„Heer, als gij wilt, kunt gij mij genezen. En Jesus de hand uitstreckende, zegde: Ik wil... wees genezen. En op hetzelfde oogenblik was zij van hare melaatscheid genezen. Math. VIII, 2.

De majesteit van God zou u met schrik kunnen vervullen en u, Christelijke ziel, van mij verwijderen! Maar, zie, ik toon u mijne menschheid en noodig u met goedheid uit u in mijne armen te werpen. Komt tot mij door de verzuchtingen des geloofs, door de verlangens der hoop, door de vurigheid der liefde, door de oefeningen van den godsdienst, door eene hartelijke devotie..... Ja, komt, komt zonder vrees; immers nog nooit heb ik iemand verstooten. Allen lijdt gij; gij hebt dus troost en opbeuring noodig.

Komt allen: ik zal u met zachtaardigheid behandelen, met goedertierenheid geleiden en u den zoetsten vrede doen smaken. *Komt allen tot mij die belast en beladen zijt*: gij hebt u vermoeid op den weg der zonde, de zware last uwer ongerechtigheden drukt u ter neder, eene angstige bekommerring tobt u af en maakt u mismoedig. De smart doet u bijna bezwijken, de bekoringen hebben uwe krachten uitgeput en gij ziet geen uitweg meer.... Welnu, *komt, komt allen tot mij en ik zal u verkwikken*. Ik zal u verwarmen door het vuur mijner liefde, ik zal uwen dorst lesschen met de zoete geneugten van wijnen kelk en gij zult uwe krachten terug krijgen, door u te voeden met het hemelsche Brood, dat ik u bereid heb. De zoetheden van mijn onderhoud met u, de krachtdadigheid mijner sacramenten en de overvloed mijner genaden zullen uwe verlangens be-

vredigen. Ik zal u eenmaal, na volbrachten strijd, opnemen in het zalige Sion, waar u de volheid des vredes in de eeuwige zaligheid als loon is voorbereid.

„Zoekt eerst het rijk Gods en zijne gerechtigheid en al het overige zal u toegeworpen worden.” Math. VI. 33.

Mijn geloof, o! lieve Jesus. is zoo zwak, dat somtijds mijn hart en geest als met verblindheid geslagen zijn. De driften ontstellen mijne ziel en verduisteren zoodanig mijn verstand dat ik mij laat vervoeren tot werken, die in strijd zijn met uwe heilige wet. Moge uwe tegenwoordigheid, o! goddelijke Verlosser, mij bestralen met haar licht, opdat ik bij voorbaat iets smake van het geluk des hemels, en hierdoor aangemoedigd worde den weg der deugd met standvastigheid te bewandelen.

Doch, terwijl ik deze bede tot u

richt, gevoel ik in waarheid, dat duizenden aardsche verlangens mij bestormen en lastig vallen; de driften geraken wederom in opstand, intusschen troost mij de gedachte, dat gij, ondanks dit alles, mij toch wilt naderen. De bekoringen zoeken mij te verstrooien, mij van u te verwijderen en te beletten, dat mijne gebeden opwaarts stijgen; daarom roep ik luide tot u en herhaal met meerder vurigheid, dan ooit: »Jesus, Zoon van David, ontferm u mijner.» En reeds neemt mijn geloof, niettegenstaande vele hinderpalen, die zich voordoen, meer en meer toe; ik gevoel, dat ik met u het menschelijk opzicht zal kunnen overwinnen; ik zie klaar en duidelijk, dat de verachting der wereld de eerste deugd van den waren Christen is en ik wil gaarne mijne zwakheid voor u belijden. Gij, o! lieve Jesus, zijt zoo goed mij af te wachten, mij tot u te roepen

mij met nieuwen moed te bezielen en te vragen, wat ik verlang.

Heer, open mijne oogen voor het licht van uw geloof; geef, *dat ik zien moge!* Ja, verleen mij de genade de afschuwelijkheid der zonde, de laagheid der begeerlijkheid, de nietigheid van al het aardsche en de vreeselijkheid der eeuwige folteringen meer en meer te kennen!..... Eindelijk maak, dat ik zien moge hoe schoon de deugd en hoe heerlijk de glorie is, welke haar in het hemelsche Jerusalem is voorbereid!.....

„Heer, geef dat ik zien moge. Ga, zegde Jesus, uw geloof heeft u genezen.”

Marc. X. 22.

Ik heb het ongeluk gehad, o! mijn God, van U te beleedigen; ik had het kleed mijner onschuld verloren en de afschuwelijke melaatschheid der zonde overdekte mijn ziel. De hemelsche geesten ontvluchtten mijne tegen-

woordigheid en mijn bewaarengel, wiens heilzamen raad ik had veracht, betreurde in stilte mijn ongelukkigen ondergang. Mijne werken, beroofd van den geur der liefde, die ze u aangenaam maakt, hadden geen recht meer op de belooning des hemels, maar, gij, o! mijn God, hebt u gewaardigd mij in de armen uwer barmhartigheid te ontvangen. Ik mocht mij aan uwe voeten nederwerpen, u aanbidden; het was mij toegelaten u met geloof en vertrouwen te zeggen: Heer, indien gij wilt, kunt gij mij mijne onschuld wedergeven. En gij hebt uwe goedheid nog verder gedreven, want nog had ik u al de afschuwelijkheid mijner geestelijke meelaatschheid niet getoond, of gij hadt reeds mijne ziel door uwe liefde getroffen en mij deze zoete woorden doen hooren »Ik wil, wees genezen», die mij met vreugde en kalmte hebben vervuld. Mijn ziel heeft hare on-

schuld en reinheid teruggekregen en gij hebt mij wederom verrijkt met al de verdiensten, die ik door mijne zonde had verloren. Mijn goede engel heeft mij op nieuw aan de hemelbewoners voorgesteld, die reeds juichten en jubelden over mijne bekeering. Nu mag ik mij wederom gerust laven aan de bronnen uwer genade en mij voeden met het Brood der engelen. Hoe zal ik u mijne dankbaarheid vooral die weldaden bewijzen? Ik wijd mij geheel toe aan uwe eer en glorie; ik beloof u mijn best te zullen doen u nimmer meer te beledigen, en ik zal uwe barmhartigheid alom verkondigen en u eeuwig in den hemel loven en prijzen.

„Aanschouwt de vogelen des hemels: zij zaaien, noch maaien, en uw hemelsche Vader voedt hen: zijt gij niet meer, dan deze?” Matth. VI. 24.

Bekommert u niet, christelijke zielen, over uw onderhoud, waarmede gij u

zult voeden... is het leven niet meer waard, dan het voedsel? Kan Hij, die u dit leven geschonken heeft, u het noodige voedsel niet geven, om het te onderhouden? *Aanschouwt de vogelen des hemels; zij zaaien, noch maaien; zij zamelen niet in schuren; en uw hemelsche Vader voedt hen. Zijt gij niet veel meer waard, dan zij?* Wat zijn toch die arme kleine vogeltjes?... En, zijt gij niet geschapen naar Gods beeld, zijt gij geen kind van God, de medeërfgenaar van Jesus Christus, die U met zijn Bloed vrijgekocht heeft? Vertrouwt dus... Wendt u hemelwaarts, gelijk de vogeltjes; vliegt op hun voorbeeld naar boven, begeeft u in den geest naar den hemel en bidt den Heer om uw dagelijksch brood; God zal het u geven het geestelijke Brood, dat uwe ziel ten eeuwigen leven zal bewaren... De vogeltjes danken den Heer voor eenige kruimeltjes en zaadjes. Zoo ook moet

gij, christelijke ziel, reeds bij het aanbreken van den dag den goeden God danken voor al zijne weldaden en wordt gedurende den nacht uw slaap onderbroken, verhef dan uwe ziel tot Hem, door eene vurige verzuchting van liefde en erkentelijkheid.

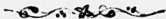
„Aanschouwt de leliën des velds; zij werken en spinnen niet; indien God zorgdraagt de kruiden des velds aldus te kleeden, hoeveel zorg zal Hij dan niet hebben, om u te kleeden, o! mensch van klein geloof!

Matth. VI. 28.

Christelijke ziel, *wees niet bokommerd voor uw lichaam waarmede gij het zult kleeden... is het lichaam niet meer, dan de kleeding?* Hij, die uit een weinig slijk een lichaam heeft gevormd, dat zoo schoon en bewonderenswaardig is in al zijn deelen, kan ook Hij u niet kleeden? *Zie de leliën des velds... zij werken, noch spinnen, en toch zeg ik u, dat Salomon in al zijne pracht*

niet gekleed is geweest, als eene dezer leliën. Nu, als God het veldgewas, dat heden is en morgen in het vuur geworpen wordt, aldus ooit, hoeveel meer zal Hij zulks u doen, o! mensch van klein geloof?... Zie eens hoe de lelie zich krachtvol op haren stengel verheft; zij dringt door de doornen heen, die haar schijnen te verstikken en als overwinnares rijst zij met hare half ontloken knoppen in de lucht en zegeviert over de hindernissen. Hare kelken, met dauwdroppelen, als met zoovele parelen bezaaid, openen zich voor de koesterende zonnestralen en vormen eene prachtige kroon van onschuld en reinheid. Zoo verzamelt ook de Christelijke ziel, gevoed en versterkt door het dierbaar Bloed van Jesus Christus, al hare krachten om zich ten hemel te verheffen en zich te bewegen in eene hoogere en zuiverdere sfeer, waar zij gemakkelijker den dauw der goddelijke genaden kan

ontvangen, om zich te tooien met eene liefelijke kroon van onschuld en reinheid. De engelen verzamelen ijverig hare verdiensten en gebeden en brengen ze in gulden vazen over tot voor den troon van God, die eenmaal hare deugden in het rijk der eeuwige vergelding loonen zal. —

G C

Voor

»

»

Bij m

wer

Bij m

wer

Bij m

Dez

gege

Congr

godsd

Zee

groot

nen t

BRE

Inteekening op de geheele Serie

GOUDKORRELS.

Voor 1 Ex. eene reductie van	25 $\frac{0}{0}$
» 10 » » » »	30 $\frac{0}{0}$
» 25 » » » »	40 $\frac{0}{0}$

Bij minstens 10 Ex. van eenzelfde
werkje 20 $\frac{0}{0}$

Bij minstens 50 Ex. van eenzelfde
werkje. 30 $\frac{0}{0}$

Bij minstens 100 Ex. gesorteerd. . 40 $\frac{0}{0}$

Deze collectie wordt hoofdzakelijk uitgegeven met het oog op uitdeelingen in Congregatiën, Zondagscholen en andere godsdienstige Instellingen voor de jeugd.

Zeer velen zijn hoogst nuttig om in grooten getale in de kath. huisgezinnen te worden verspreid.

BREDA.

De Uitgever,
EDUARD VAN WEES.

DE GALERIJ DER HEILIGEN

verschijnt in *Seriën* van 10 Deelen.

Elke deel is op zich zelve compleet en bevat een geheel leven.

Elke serie kost bij intekening *f* 2,50.

Afzonderlijke levens kosten 40 Cents.

Tien Ex. van eenzelfde leven *f* 2,50.

De Eerste Serie bevat de volgende levens:

De H. Vincentius à Paulo. — de H. Franciscus Xaverius. — De H. Benedictus. — De H. Philomena. — De H. Catharina van Zweden. — De H. Antonius van Padua. — De H. Petrus, Apostel. — De H. Cecilia. — De H. Jozef. — De H. Alphonsus Maria de Liguori.

In de Tweede Serie is verschenen:

De H. Elisabeth van Hongarije. — De H. Aloysius van Gonzaga — De H. Stanislaus Kotska. — De H. Germana — De H. Birgitta. — De H. Genoveva. — De H. Drie-Koningen. — De Gz. Margareta Maria Alacoque. — De H. Ben. Jos. Labre. — De H. Lodewijk, Koning van Frankrijk.

In de Derde Serie:

De H. Ursula en hare elfduizend Maagden. — Zuster Maria Bernard. — De H. Angela Merici. — De H. Augustinus. — De H. Johanna Francisca Fremiot de Chantal. — De H. Philippus Neri. — De H. Clara.